

Publicerad 2011-01-27 22:56 av L Patrik W Johansson

nyöversättning 2011 (i tidigare översättningar kallad "En Förlorat Värld" från originalet Paradise Lost 1667) Illustrationer av Gustave Dore

Förlorat Paradis: BOK IV:XXVI (J.Milton)

~*~

Vår middagspromenad, med övervuxna grenar,
Som håna vår knappa gödsling, och erfordra
Fler händer än våra att kvista deras frodiga växtlighet:
Dessa Blomster likaså, och denna fallande Kåda, [630]
Som ligga kringströdd uti anskrämlighet och ojämnhet,
Be om befrielse ifrån, om vi ämnar att träda fram med lätthet;
Under tiden, som Naturen väljer, bjuder oss Natten vilan.

Till vilken Eva således medelst perfekt skönhet utsmyckade.
Min Upphovsmakare och Förfogare, vad du påbjuda [635]
Odisputab'lt jag åtlyda; så Gud förordat,
Gud är din Lag, du min: att ej mer veta
Är kvinnans lyckligaste kunskap och hennes lovordan.
I konversationer med dig så bortglömmer jag all tid,
Alla årstider och deras växlingar, alla förnöja likvärdiga. [640]
Behaga gör morgonens andedräkt, hennes uppstigning behaga,
Med de älskvärda tidigaste Fåglarna; angenäm är Solen
Då allra först uppå dessa härliga Marker han utsprida
Sina orientaliska Strålar, uppå örter, träd, frukter, och blommor,
Gnistrande utav dagg; väldoftande den fruktbara jorden [645]
Efter stilla regnskurar; och behaglig annalkandet
Utav den milda tacknämliga Kvällningen, då den stilla Natten
Med dessa hennes högtidliga Fågel och denna ljusa Måne,
Och dessa Him'lens Juveler, hennes stjärnerika följe:

John Milton 1667

LPWJ svensk version 27/01/11

Förlorat Paradis: Bok I - IV (J.Milton)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren L Patrik W Johansson med Poeter.se id #26710 innehar upphovsrätten